

Védőbeszéd a strand mellett.

A *Délmagyarország* hasábjain nemrégén két panaszos levél jelent meg, amelyek a strandfürdői állapotokat csépelelték. A közönség ugyanis érzékeny is, ideges is. Elvégre ezekben a rettenetes időkben nem mehet el mindenki idegen fürdőbe, éhezni drága pénzért és nagy kényelmetlenségeket szidni, szintén drága pénzért. Hát a szegedi közönség kilenczted része itthon marad és olcsó pénzért óhajt élvezni napot, levegőt, kényelmet, itthoni fejadagot, nyugalmat. Ez ugyan nem megy ilyen kényelmesen és a ráérőknek, a nyaralóknak, a napfürdőzőknek apróbb kényelmetlenségeket el kell szívelni. Persze ez is nehezen megy.

Minden megértés idegpróba ma. Így vagyunk a strandfürdői állapotokkal is. Amikor a Tisza innesső partján beleülünk a csónakba és várunk, irigyeljük a tulsó partiakat, akik már vigan sütkéreznek a napon. Melegebbünk lesz és szidjuk a csónakosokat, hogy miért lapátolják olyan kényelmesen a vizet. Arra persze nem gondolunk, hogy ezek a jó emberek reggeltől estig huzzák az evezőt, végzik azt a nem épen kellemes robotmunkát és szurja őket a nap, izzadnak, mint az igavonók. Ha benne ülünk a csónakban, akkor az a baj, hogy miért nem megyünk már, miért várunk még, miért olyan zsufolt a csónak, miért kell annak majd felborulni stb. Végre áterünk a tulsó partra. Miért nem lehet egyszerűen a kabinba lépni, miért kell megint várni, miért nincs külön kabin, miért nincs tisztább lepedő, tisztább ruha és újabb ezer mért? És újból szétnézünk magunk körül. Ismét csupa ideges ember, asszony, leány. Az egyiknek a vízben nem jó, a másiknak a napon nem jó, az egyik azon tűnődik, hogy miért van V. kisasszonyon feszes trikó, a másikat az bántja, hogy X-nén lötyög a ruha és vizesen húgálja magán, a harmadikat az izgatja, hogy egy fiatal pár egymásmellé húzódva imádja a napot, a negyediket a rögs homok nyomja, az ötödiknek a talpa érzékeny és keservesen lépked. Mind olyan apró epizódok, jelenségek, amelyek az egyesek szerint úgy ítéltetnek meg, aminő hangulatban az illetők, akik átélnek, vagy figyelnek, vannak. És a végén a sok apró strandi és fürdői kellemetlenségnek mégis csak van jótékony haszna. Kell, hogy legyen, mert különben nem keresné fel a fürdőt az a sok száz és ezer ember. Nem is a fürdőt, hanem a napot, a szabad levegőt, a Tisza aranyos partját, amelyen éppen olyan drága, egészséges és bájos dolog sütkérezni, mint akár a Lidón, avagy Abbáziában. Pedig ott is van kényelmetlenség, drágaság, megszólívaló, de az *más*.

Szó se róla, vannak a szegedi strandon olyan jelenségek, izléstelenségek, amelyek kiküszöbölendők. Ezt azonban megérleli és kipusztítja idővel maga a közönség. A strand

vezetősége elvégre eddig valami nagyon sokat nem áldozhatott a nagyobb igényeket is kielégítő kényelmekre, hiszen esztendőnkön keresztül veszteséggel dolgozott nem a közönség támogatása híján, hanem az időjárás mostohasága miatt. Nem kell messzire menni a multba, például állhat az idej szezon. Ezen a nyáron bátran lehetett Szegedet bármelyik tátrai nyaralóval összetéveszteni, olyan hűvös, esős időjárás volt heteken keresztül. Eddig igazán meg lehetett olvasni a strand meleg napjait. A jelenleg fennálló rettenetes anyagdrágaság mellett pedig az építkezést a vállalat nem bírja meg. Motorjáratokat, gép- és hajtóerő, benzin, olaj híján bevezetni lehetetlen. Tehát nem egészen mulik *minden* a vállalat vezetőségén. En meghallgattam mindkét félt. A közönséget, a vállalatot. A döntés igen nehéz. A nyaralás is magán viseli a háboru bélyegét és én a sok minden rossz között a közönség ezzeivel együtt megállapítom, hogy mindenütt jó, de legjobb itthon.

Ha töri is a lábunkat a Tisza homokja, mégis a Tiszáé, ha egy kicsit kényelmetlenkedünk, bosszankodunk is, mégis kipihejük a nyugalmas ágyunkban és ha itthon csókolja pirosra az arcunkat a nap, ha itthon ölelhetjük magunkhoz a gyerekeinket, a vigan futkosókat, a szöszkefejú, drága apróságokat, mégis a szemeink előtt vannak. Hála Istennek. Nem is olyan rossz a Tisza fővénye, a szökén csillogó forró iszapfürdő.

K. G.

KÖZGAZDASÁG

0000

Szegedi Magkereskedelmi és Magpergető-gyár Részvénytársaság.

Megirtuk már, hogy Szegeden ezzel a címmel gyár létesül. A gyárról szóló ismertető, amely bő felvilágosítással szolgál a vállalat nagy közgazdasági jelentőségéről, most bocsátották ki. Ugyancsak most hozták nyilvánosságra az alapítási tervezetet is.

A Szegedi Magkereskedelmi és Magpergető-gyár Részvénytársaság célja Szegeden egy — esetleg kísérleti teleppel is ellátott — magkereskedést és egy magpergető-gyárat fölláttatni, a forgalomba kerülő minden fajta mezőgazdasági magvakat szakszerűen kezelni, osztályozni, kipróbálni, tisztítani, forgalomba hozni, a természetett magvakat átvenni, bel- és külföldön elhelyezni; kísérleti telepén a Szegeden nem ismert magvakat, továbbá a műtrágyázás előnyeit bemutatni, mindezt itt meghonosítani; magpergető-gyárat létesíteni, a kipergetett magvakat osztályozni, eladni. A vállalat időtartama határo-

zatlan. A vállalat alaptőkéje 1.000.000 koronában állapittatik meg, amelyből a jegyzéssel egyidejűleg 30 százalék fizetendő be a jegyzések helyéül egyidejűleg kijelölt Szeged-Csongrádi Takarékpénztár, Szegedi Kereskedelmi és Iparbank, Szegedi Bankkegyesület Részvénytársaság, Szegedi Általános Hitelbank, Szegedi Kézművesbank, Mav R. Miksa bankcég és Neu Ernő bankcég bármelyikénél. Az alaptőke fennmaradó 70 százalékának befizetési módokat az alakulás után ki-nevezendő igazgatóság fogja megállapítani. A részvényjegyzés szeptember 5-én kezdődik és szeptember 30-án zárul.

Magyarországon ezidő szerint mindössze három számottevő magpergető-gyár van, ezek közül is a legnagyobb a Stainer-féle, körmendi gyártelepét más ipari célokra eladta. Elképzelhetetlen, hogy a megmaradt két gyár Magyarország egész szükségletét fedezni tudná, eltekintve attól, hogy oly kedvező földrajzi fekvéssel egy gyár sem rendelkezne, mint a szegedi, mert Szegednek Erdélyhez való kedvező földrajzi fekvése, a Marosnak ide való torkolása, rendkívül megkönnyíti a magpergetéshez szükséges nyersanyag, a fenyőtoboz stb. beszerzését és olcsóbbá tenné azok szállítását. Így a magpergető-gyár — a fontos nemzetgazdasági misztio teljesítésén kívül — igen jól gyümölcsöző vállalkozás volna.

Ismételjük, hogy oly elsőrangú kísérleti teleppel is rendelkező magkereskedést, valamint oly magpergetési gyárat kívánnak létesíteni, amelyek a helvi szükségletet messze túlhaladó produktivitásra rendeznének be és célul tűzik ki a magyar magtermelésnek és kereskedelemnek oly biztos és megbízható elárúsító helyet teremteni, amely idővel nemcsak országszerte, de az ország határain túl is közismert, kedvelt, keresett márkává válik, oly márkává, amely — ha bármikor és bárhol jelentkezik — nyitott ajtóra talál, a mely idővel úgy a német „Mettá“-val, mint a Frigyes főherceg márkáival a versenyt fölveheti és megalapozza a magyar magkereskedelem alföldi piacát.

Tőzsde. Bécsből jelentik: Az értéktőzsde mai forgalma erőteljes ösztönzés hiányában igen nehezen fejlődött, a hangulat azonban megtartotta eddigi barátságos voltát. Az érdeklődés középpontjában a magyar vas- és fémrészvények állottak. A budapesti vásárlások hatása alatt az előbbie 4, az utóbbiak 20 koronával javultak. Az államvasuti értékek helyi vásárlásoknak 6 koronás emelkedést köszönhettek. Gyöngébbek voltak a török dohányértékek, amelyek 10 koronával hanyatlottak. A korlátértékek is tulnyomóan szilárd magatartást tanusítottak. Keresletnek örvendtek a petróleum, volamint a textilrészvények, ezzel szemben folyamhajózási részvényeket kínáltak. A befektetési piac nyugodt maradt.

Budapestről telefonálja tudósítónk: Az értéktőzsde iránya ma nyugodtabb mederben folyt. A spekuláció főként arra szorítkozott, hogy a már meglevő angazsemenjeit haszonnal eladja. Az értékek pár koronával olcsóbbodtak, nyugodtan zárulnak. Magyar Hitel 1380—1375, Osztárak Hitel 912—907, Agrárbank 1380—1375, Fabank 655—662, Földbirtokbank 438—50, Hazai Bank 664—59, Jelzálogbank 573—69, Kereskedelmibank 6060—6080, Leszámitolóbank 850—840, Magyar Bank 984—98, Merkur 365—67, Első Budapesti 1580—1590, Concordia 890—918, Gizella 840—30, Viktória 1900, Általános közszén 2195—2205, Salgótarjáni 1273—1260, Szászvári 1015—1030, Urikányi 916—17, Rimamurányi 1188—1177, Ganz 4215—4225, Lang 490—504, Lipták 284—80, Schlick 514—22,

Gyászba borult szívvel jelentjük, hön szeretett anyánk

Özv. Baumfeld Ignácné

szül. Hajduska Johanna

f. hó 22-én rövid betegség után 77 éves korában bekövetkezett gyászszel hűnyitát.

A drága megboldogult földi maradványát f. hó 23-án d. u. 3 órakor helyezzük örök nyugalomra a Jókai-u. 1. sz. gyászaházból.

Szeged, 1918. Augusztus hóban.

A többi rokonság nevében is,

Ungár Benőné
született
Baumfeld Rachel
Barta Zsigmond
gyermekai.

Barta János
Barta Magda
Barta Károly
Barta Andor
unokái.